

ת"פ 24643 - מדינת ישראל ע"י נגד מיכאל גולדברג - בעצמו ע"י, נטליה קמינסקי - בעצמה ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 24643-09-213 07 מרץ 2022
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוזר רשות מרים
נגד
1. מיכאל גולדברג - בעצמו ע"י ב"כ עוזר ד' שרון גיללי
ודורית דגן
2. נטליה קמינסקי - בעצמה ע"י ב"כ עוזר ד' יחיאל למאש

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

הנאשימים:

נגד

זכור דין

מבוא

- נאשימים 1 ו-2 (להלן: "הנאשימים") הורשו על-פי הودאותם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המחייב לנאים 1 עבירות רבות של לקיחת שוחד, עבירות לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולנאשימת 2 עבירות רבות של תיווך בשוחד, עבירות לפי סעיף 295(א) לחוק העונשין.
- במסגרת ההסדר הגיעו הצדדים להסכמה עונשית חלקית לפיה הנאשيمة תעתרור לעונש של 11 חודשים מאסר בגין לשני הנאשימים בעוד שההגנה תוכל לטען באופן חופשי ביחס לרכיב זה של העונש. בנוסף, הוסכם כי הצדדים יעתרו במשפטו לעונש של מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪ או 10 חודשים מאסר תמורה.

עוד הוסכם כי בעניינים של הנאשימים יתקבלו תסקרים לעונש מטעם שירות מבוחן כשהנאשيمة לא תהיה מחויבת להמלצות שירות המבחן.

כתב האישום

- מכتب האישום עולה כי חוק הביטוח לאומי, התשנ"ה - 1995 קובע תנאים המקנים זכאות של מובלט לקבלת דמי אבטלה, כשבין יתר התנאים נקבעת זכאותו של מובלט לדמי אבטלה במידה שהינו מוכן ומסוגל לעבודה במקצועו, או בכל עבודה אחרת המתאימה לו ולשכת שירות התעסוקה לא הצעה לו עבודה מתאימה כאמור. עוד עולה, כי על מובלט המבקש לקבל דמי אבטלה להגיש תביעה למוסד לביטוח לאומי לצורך תלושי שכר לצורך הוכחת זכאותו לקבל דמי אבטלה, וזאת בהתאם לקשר השתכורתו בתקופה בה היה מעסיק. בד בבד עם הגשת התביעה כמפורט לעיל, על המובלט להתייצב בלשכת שירות התעסוקה באזרור מגוריו, וזאת לשם

פתחת תיק וניתבו לפקיד השמה ויעוץ בלשכת התעסוקה.

פקיד השמה ויעוץ אמון על הטיפול בדורש העבודה ועורך עמו ראיון ראשון לצורך איסוף נתונים על אודות דרוש העבודה והכשרתו, זאת לצורך תיווך בין דורך העבודה לבין מוסיק פוטנציאלי והתאמת עבודה הולמת את כישוריו והכשרתו של דורך העבודה. במידה שלא עלה בידי פקיד ההשמה והיעוץ להציג לדורך העבודה עבודה מתאימה, יהא דורך העבודה זכאי לקבלת דמי אבטלה כמפורט בחוק, בכפוף להתייצבותו ביום התקציבות קבוע אשר יקבע לו על-ידי פקיד ההשמה.

ביום ההתייצבויות הקבוע, נערך לדורך העבודה זיהוי באמצעות הנחת אצבעו במכשיר הביומטרי "התציבומט" (להלן: "התציבומט") אשר מזהה את דורך העבודה על-פי טביעה אצבעו, וזאת לשם חסכון בזמן המתנה בתור לפקיד השמה אשר יבצע זיהוי.

במעמד ההתייצבויות הבנ"ל, ינפיק המכשיר פתק אשר ינחה את דורך העבודה לגשת לפקיד השמה לצורך הפניה לעבודה מתאימה, או לכל צורך אחר, או פתק אשר ינחה את דורך העבודה ללכת הביתה, בגין עבודה מתאימה, וזאת עד למועד ההתייצבויות הבא.

מכتب האישום עולה עוד, כי נאשם 1 הינו עובד ציבור המועסק בלשכת התעסוקה מאז שנת 1997 ומשמש בתפקיד פקיד השמה ויעוץ בסניף אשדוד מאז שנת 2006.

במסגרת תפקידו עורך נאשם 1 רישום ראשוני ופתחת תיק לדורי העבודה אשר מגעים לראשונה לקבלת טיפול בלשכת התעסוקה, עורך להם ראיון ראשוני הנוגע לכישוריים ולהשכלתם ומעדכן אותם בדבר יום ההתייצבויות אשר נקבע להם בלשכת התעסוקה.

בחילק מהמרקם מתב נאשם 1 את עניינם של דורשי העבודה לטיפול קבוע של אחד מפקידי ההשמה ויעוץ המועסקים בסניף אשדוד (להלן: "הפקיד המתפל") ובחלק מן המקרקים ממשר טיפול בדורשי העבודה ביום ההתייצבויות כפקיד מטפל אשר תפקידו בין היתר להפנות את דורשי העבודה לעבודה מתאימה במידה שנמצאה לכך.

בין הנאים קיימת היכרות קודמת וקשר חברי.

בסמוך לחודש ינואר 2020 במועד שאינו ידוע במדוקן קשו הנאים קשר לבעש פשע (להלן: "הקשר") לקבל כספים ומוניות, כאשר במסגרת הקשר תתווך נאשםת 2 לשוד בין נאשם 1 לבין דורשי העבודה. לביקשת נאשםת 2 ובתמורה לשוד שיקבל נאשם 1, נאשם 1 יגרום לכך שלא תוצע לדורי העבודה עבודה מתאימה במהלך תקופה זואותם לדמי אבטלה באופן אשר לפיו דורשי העבודה יהיו זכאים בשל כך לדמי אבטלה שלא כדין.

במסגרת הקשר תכננו הנאים כי נאשםת 2 תעביר את פרטייהם של דורשי העבודה אשר יפנו אליה לסייע לנאשם 1 אשר מתוקף תפקידו הינו בעל גישה לממוחשבת שלכמת התעסוקה (להלן: "המערכת

הממוחשבת").

כן תכננו כי נאשם 1 יzion במערכת הממוחשבת נתונים כזובים בדבר התייצבות דורשי העבודה אצל פקיד מטפל במקרים בהם דורשי העבודה יגיעו לשכת התעסוקה במועד ההתייצבות יזהה במכשיר ה"התייצבותם" אולם כלל לא יתייצבו בדילוק הפקיד המטפל כפי שיתבקשו בפתח אלא יעזבו את המקום וזאת על מנת להימנע מהפניהם על-ידי הפקיד המטפל לעובדה מתאימה.

כן תכננו הנאים כי נאשם 1 יzion במערכת הממוחשבת נתונים כזובים בדבר אי התאמת דורש העבודה מסוים למשיק פוטנציאלי גם במקרים בהם התייצב דורש העבודה בדילוק הפקיד המטפל כפי שהתקבש בפתח והופנה על-ידו לראיון עבודה אצל משיק פוטנציאלי וזאת על מנת להימנע מקבלתו של דורש העבודה לעובדה מתאימה.

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו ביצעו הנאים פועלות שונות כפי שיפורט להלן:

א. בחלק מהקרים הצעה נאשمت 2 לדורשי העבודה אשר פנו אליה כי תפעל לכך שלא ישלחו לכל עבודה מתאימה בתקופת זכאותם לדמי אבטלה (להלן: "תקופת הזכאות") בכך שתדאגו כי לא תימצא עובדים שעבודה מתאימה וזאת בתמורה לסך של 500 ₪ בעבר כל חדש מתקופה הזכאות.

נאשمت 2 הנחתה את דורשי העבודה שאם ברצונם שלא להשלח לעובדה מתאימה בתקופת זכאותם עליהם להגיע ביום ההתייצבות אשר נקבע להם בלשכת התעסוקה, להניח את אצבעו במכשיר ה"התייצבותם", לקחת בידיהם את הפתח המונפק מהם ולסור חזרה לבitemם גם במידה שההנחה על גבי הפתח מורה להם להגיע לדילוק הפקיד המטפל.

טרם השלכם את הפתח הונחו דורשי העבודה על-ידי נאשمت 2צלם לה באמצעות אפליקציית ה"ווטסאפ" את הפתח באופן שפרטיהם יופיעו בו בבירור. את הפתח הנ"ל העבירה נאשمت 2 לנאשם 1. בהמשך איתר נאשمت 1 את פרטייהם של דורשי העבודה במערכת הממוחשבת וערך בה רישומים כזובים בכך שסימן במערכת הממוחשבת הנ"ל כי דורשי העבודה הגיעו לשכת התעסוקה והתייצבו בפני פקיד מטפל זאת למרות שידע כי דורשי העבודה כלל לא התייצבו בפני פקיד מטפל וכל זאת בתמורה לסך של 500 ₪ בעבר כל חדש מתקופה הזכאות.

ב. בחלק מהקרים הנחתה נאשمت 2 את דורשי העבודה לפנות לפקיד המטפל במידה שנאשמת 1 נעדר מעובdetו באותו היום או מכל סיבה אחרת אשר לא מאפשרה לה להעביר לו את פרטייהם במעמד ההתייצבות.

עוד הסבירה נאשمت 2 לדורשי העבודה כי במקרה בו יונטו לעובדה מתאימה טיפול בכך באופן אשר בו לא יצטרכו להגיע לראיון עבודה וזאת בתמורה לסך של 500 ₪ בעבר כל חדש מתקופה הזכאות.

בקרים בהם הונחו דורשי העבודה לראיון עבודה על-ידי פקיד מטפל אחר, סימן נאשمت 1 במערכת הממוחשבת כי דורשי העבודה אינם מתאימים לעבודה אשר אליה הונחו על-ידי הפקיד המטפל וזאת על מנת להימנע מקבלתם של דורשי העבודה לעובדה מתאימה וכל זאת בתמורה לסך של 500 ₪ בעבר כל חדש מתקופה הזכאות.

בחלק קטן מהמקרים פעלו הנאים באופן המתואר לעיל אף מבלי לקבל תמורה.

עקב הרישומים הכווצים הנ"ל קיבלו דורשי העבודה קצבות להן לא היו זכאים אל מל'א הרישומים הכווצים הללו.

עקב הרישומים הכווצים הנ"ל נתקבלו מדורשי העבודה כספים ומנתנות בכוונה שנאשם 1 יקח שוחד מדורשי העבודה באמצעות ביצוע פעולות הקשורות בתפקידו וזאת בתיווכה של הנאשמת 2

סקומי כסף בשקלים ומנתנות אותם קיבלו הנאים במסגרת הקשר.

להלן פירוט הסכומים והנתנות אשר קיבלה הנאשمت 2 במסגרת הקשר ואשר את חלקם הניכר חלקה עם הנאשمت 1 בתקופה הרלוונטית לכתוב האישום:

מס"ד דרש העבודה	ת"ז	סכום ששולם/ מתת שהועבר	התמורה שנתתקבלה אצל דורשי העבודה (הפניה לסעיף 10 שלעיל)
	1	1050	ארינה ארליך
	2	2000	גLIB מטריב
	3	1500	דימיטרו פורוסולוב
	4	2500	לסיה ברן
	5	500	רותם זיו
	6	1500	יבגניה פלאוחוטניק
	7	1000	איגור פלאוחוטניק
	8	1000	ויטלי צ'רניס
	9	2000	אלכסי שוטוצקין
	10	1500	אלינה טר אריאטונוב
	11	3000	וורי ישבאיב
	12	1500	נורית לוי
	13	1500	ילנה שפירו
	14	1500	ארינה מוסובה
	15	2500	איגור דוברובסקי
	16	1200	דימיטרי קרנאחוב
	17	2500	אלכסנדרה לויין
	18	400	נטליה קלודג
	19	2000	אלכסנדרה צ'רנובילסקי
	20	500	ארטiom זרצקי
	21	1000	טאה שלוי
	22	2000	גריגורי מאירוביץ
	23	337952281	מייכאל ניקל שוקולד

נאשمت 2 חלקה עם נאשם 1 את המתת שקיבלה במישרין מדורשי העבודה בכך שמעת לעת העבירה לו מתנות בשווי מאות בודדות של שקלים כל אחת, זאת כשנאשם 1 מודיע לכך שהמתנות נרכשו על-ידה מכיספי המתת שהעבירה לה דורשי העבודה.

נאשمت 2 ב-24 הזדמנויות שונות קיבלה כסף מדורשי העבודה על-מנת לתת שוחד לנאשם 1 והנאשם 1 בלפחות 15 הזדמנויות שונות לקח שוחד بعد פעולות הקשורה בתפקידו.

ראיות לעונש

. 4. בעניינים של הנאשמים התקבלו תסקרים של שירות המבחן.

מהתסקרי בעניינו של נאשם 1 (מיום 24.1.2022) עלה כי נאשם 1 הוא בן 66, נשוי ואב לשניים, עלה עם משפחתו בגיל 34 מבירת המועצות על רקע חוות אנטישמיות, שירות שירות צבאי ולמד לתארים ראשון ושני בארץ מוצאו, הקפיד לשמור על רצץ תעסוקתי בארץ מוצאו ולאחר שעלה לארץ, ערך מאמצים להשתלב במ审核 העבודה, תחילת בעבודות מזדמנויות ובהמשך, כ-22 שנים בלשכת התעסוקה עד שפוטר מעבודתו בעקבות האירועמושא כתוב האישום. נמסר כי כימם עובד בתחום האחזקה והניקיון במרכז ספורט ונופש.

ביחס למצבו הבריאותי והנפשי שיתף כי הוא סובל מחלה הגאות וכן של אחר מעצרו חווה אירוע לבבי שבתקבובתו עבר הליק של צנטור. כן נמסר, כי בעקבות ההליך הפלילי החל לסבול מתקסמי דיכאון וחרדה בעיטים הוא נוטל טיפול רפואי ונמצא במעקב פסיכיאטרי.

שירות המבחן מסר כי נאשם 1 הודה בפניו בחלק מעובדות כתוב האישום. לדבריו, נאשمت 2 אותה הפעם מעובדתתה בעבר בלשכת התעסוקה מטעם חברת כח אדם, פנתה אליו ובקשה ממנו מתוקף תפקידו לפטור דורשי העבודה אותו תפנה אליו מהפניה למקומות העבודה מתאימים או שיפנה אותה לעבודות מיוחדות בהתאם להעדפתם לצורך קבלת קצבות מוביל לקבל פרטים אודומות ומוביל לדריש התיצבותם אצל פקיד ההשמה. לדבריו, למרות בקשה נאשمت 2, הוא התעקש לפעול על-פי הנהלים, דלה מהם מידע ודרש מהם להתייצב אצלן אף שלא הפנה אותם למקומות העבודה. כן הוסיף כי תחילת לא ידע שנאשمت 2 מתקבלת כסף מדורשי העבודה אולם בדיעבד מסר שידע שהוא קיבלת תגמול כספי ממנו רכשה עבורו מתנות (בקבוק אלכוהול ובושם) תוך שסביר שקיבלה טובות הנאה חמורות פחות מקבלת כסף, גם שהוא מודיע לכך שהתנהלותו בעיתית. נאשם 1 מסר כי התקשה לעזור את שיתוף הפעולה עם נאשمت 2 אך שלל שהדבר נקבע עליו תוך שהבהיר כי לא פטר את דורשי העבודה מהתייצבותם אצל בלשכת התעסוקה. נאשمت 1 שיתף כי המנייע למשעו היה נתיתו לעזרם לאחרים במטרה לרכוש כבוד ואהדה, ויתכן חלק מניסיון לחזק את דימויו העצמי ואת מעמדו מתוקף תפקידו.

שירות המבחן התרשם מנאשם 1 כבעל דימוי עצמי נמור, כבעל נטייה לרצות אחרים ולהעדים את התנהלותו וחלקי אישיותו החשובים בכך לחזק את דימויו העצמי, כמו אשר מבסס את הערכתו העצמית על תפקודו התעסוקתי, כבעל דפוסים מרמותיים באישיותו וככזה אשרโนטה לצמצם מחומרת מעשי.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה יכולות יכולות תפוקוד חיובים במישורי חייו השונים, כי הוא בעל מחויבות כלפי משפחתו וככלפי מקום עבודתו, כי הוא חש חריטה ובושה על מעשיו, כי הוא זוכה לתמיכת רגשית משפחתו וכי ההליך הפלילי מהו עבورو גורם מרתק ומציב גבולות.

ונoch גילו, מצבו הבריאותי והנפשי והמלצות גורמי הטיפול הרפואי להימנע מעונש מסר מאחורי סORG ובריה, המליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף עונש של מסר בפועל. שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 1 עונש של מסר לRICTI בעבודות שירות, מסר מוותנה, צו מבחן ותחייבות להימנע מביצוע עבירה.

5. מהתסaurus בעניינה של נאשמת 2 (23.1.2022) עלה כי זו בת 50, נשואה ואם לשתי יולדות משתי מערכות исחים קודמות, עלתה מרוסיה בשנת 1988 שם סיימה 12 שנות לימוד ולימודי הנהלת חברות, מקצוע בו עבדה עד לעלייתה ארוצה. נמסר שכיהם עובדת כפקידה בבית מrankה לשבעות רצון מעבידה.

נאשمت 2 תיארה מערכת חיים זוגית תקינה עם בעלה אך צינה כי זו התדרדרה בעקבות מעורבותה ביצוע העבירות.

ביחס למצבה הרפואי שיתפה כי התקף לב בו לקתה בתה הבכורה העובדת ביום כמתמחה רפואי לב בבית חולים איילוב עת שירתה כפראמדיקית במבצע "צוק איתן" גרם לה להתרצות של הפרעות חרדה, קלסטרופוביה ודיכאון, כי היא נוטלת טיפול רפואי ונמצאת תחת מעקב רפואי. בנוסף מסרה שהיא סובלת גם ממחלה בכבד.

נאשمت 2 הביעה חשש מכך שיוטל עליה עונש של מסר מאחורי סORG ובריה בשל הפרעות חרדה והקלסטרופוביה מהן היא סובלת והוסיפה כי תקופת המutzer היי עבורה תקופה קשה ומרתיעה.

ביחס לעבירות מסרה כי חברות רבות שלא ביקשו להמשיך לקבל דמי אבטלה ללא השתלבות בעבודה והיא ניצלה לשם כך את קשריה עם נאשمت 1. נאשمت 2 שיתפה כי מעשי האסורים העלו את ערכה ודימויו העצמי אצל חברותיה והיא התקשתה להפסיק לבצע אותם. כן הוסיפה כי בעלה גם מתוך מניע כספי וכי בכספי שקיבלה ממנה את לימודי הרפואה של ביתה ושאר מותרות ולא לצרכים קיומיים.

שירות מבחן התרשם שנאשמת 2 הביעה צער ובושה ולקחה אחריות על מעשה. נאשمت 2 שללה דפוסים של מרמה בהתנהלותה ונזקקות טיפולית בתחום זה אם כי הביעה רצון להשתלב בקבוצת טיפולית של נשים עוברות חוק.

שירות המבחן התרשם עוד כי לנאשמת 2 מערכת ערבית לא מגובשת, כי היא בחירה בהתנהגות הממוקדת בצריכה המיידים קצר טוווח, כי יש לה קושי בוויות עצמי, קושי בקבלת סמכות, קושי בהצבת גבולות פנימיים

וחיצוניים, דימוי עצמי נמור ותלות ביחסיה הבינאישיים.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי נאשمت 2 חשה בושה וחרטה על מעשיה, כי היא מבינה את הפסול במעשיה, כי ההליך המשפטי ומעצירה מהווים גורם מרתקע עבורה, כי שמרה על יציבות תעסוקתית וכי הבעה רצון להשתלבות בהליך טיפול. שירות המבחן העיריך כי רמת הסיכון הנש��פת מנאשמת 2 להישנות עבירות דומות היא בינונית.

נוכח נסיבות תהיה האישיות-משפחהית המורכבות של נאשמת 2, העובדה כי היא נעדרת עבר פלילי, מצבה הבריאות והנפשי, האחריות שלקחה, הבושה והחרטה שחשה ורצונה להשתלב בהליך טיפול שנועד להגבר את המודעות למשמעות הרגשים שבבסיס העבירות להטיל על נאשمت 2, המליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף עונש מאסר בפועל. שירות המבחן המליץ להטיל עונש מאסר לRICTI בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

.6. ב"כ נאשם 1 העיד לעונש את גב' מיריו לוי, בתו של נאשם 1.

הבת העידה כי היא נשואה עם שלושה ילדים ועובדת במוואה מקומית שנים רבות, כי גדלה עם אחותה בבית פשוט וצנוע, כי אביה שימש דוגמה עבורה לאבא טוב, כי היה עמוד השדרה של המשפחה, כי הוא אדם חיובי שתמיד השרה אויריה אופטימית, כי גידל אותם להיות עצמאיים ומונומסים, כי עזר לכלום, כי חינך אותם לערכים של כבוד לזרות, עזרה לאחר ולחילש, לכיבוד הורים כשסייע את סבתה שנפלה למשכב, כי תמיד היה שם בשביבם, דואג, תומך וምרגן.

הבת תארה כי לאחר שאביה יצא מהמעצר הוא כינס את כלום, נפל על ברכו והתחנן שננסח לו. כן הוסיפה כי מאז המעדיה של אביה הוא אינו אותו אדם, כי הוא איבד את שמחת החיים, כי הוא מתביש להיפגש עם חברים, כי הוא מתביש להסתכל להם בעניינים, ואינו יודע כיצד לפצות אותם על האכזבה שגרם להם. הבת שיתפה בכאבה והוסיפה כיAMA מטופלת בצדדים פסיכיאטריים וכן שאביה כבר נגען בΡΙΑΤΙΤΗ, חברתיות ומשפחתית ונושא את העונש אותו יום.

.7. ב"כ נאשמת 2 העיד לעונש את גב' אנה לב, בתה של נאשמת 2.

הבת מסרה כי היא נשואה ועובדת כרופאה, כי עלתה לארץ עם אמה בהיותה בת 6, כי אמה היא אם חד הורית שטיפלה בה במסירות, כי לימדה אותה וחינכה אותה לעבוד וכנגד כל הסיכויים היא משמשת כיהם כרופא. הבת הוסיפה כי בזמן שירותה כפרמדיקית במבצע "עמוד ענן" אמה עברה תקופה נפשית קשה של אחריה החלה לקבל טיפול פסיכיאטרי לרבות תרופתי. הבת העידה כי היא חשה תחושת אשמה על כך שאחותה הקטנה גדלה ללא אבא נוכח לצד AMA חרdotit שהיא כל עלמה ושוקעה לקבל המונע תמיכה. הבת שיתפה כי תקופה המutzer של אמה הייתה התקופה הקשה עבור המשפחה, כי היא עצמה לא ישנה בלילה, וכי חשה שאמה תפגע עצמה פיזית. הבת מסרה כי אמה חשה אשמה וכי היא מתבישת ואינה יכולה להסתכל לה בעניינים. הבת ביקשה מבית המשפט שלא להטיל על אמה עונש מאסר בגין סורג ובريح, והוסיפה כי היא מוכננה לקחת תורניות כפולות כדי לתמוך בה כלכלית.

טייעוני הצדדים

.8 **המואשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המואשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינם של שני הנאים נע בין 11 ל-24 חודשים מאסר. המואשימה עטרה להטיל על הנאים עונש של 11 חודשים מאסר. בנוסף עטרה המואשימה לכבד את הסדר בין הצדדים ולהטיל על כל אחד מהנאים גם עונשים של מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 ₪.

המואשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם ולנסיבות ביצוע העבירות לרבותקשר בין הנאים ולתכון שקדם לביצוע העבירות, לתפקידו של אחד מהנאים בקשר ולתרומה של כל אחד מהם לביצוע העבירות, לפגעה בעקרון השוויון בין דורשי העבודה בדגש על ניצול התקופה של משבר הקורונה שהביאה לכמות גדולה של מובטלים, לפגעה של נאשם 1 בתדמיתו של השירות הציבורי, לפגעה של נאשם 1 באמון מעסיקו וחבריו לעובדה, לתזוזה ביצוע העבירות, לניצול האוכלוסייה החלשה של משבר הקורונה, לנזק שנגרם לקופה הציבורית ולסדרי השלטון וזאת על רקע התקופה הכלכלית הקשה של משבר הקורונה, למניע של הנאים ביצוע העבירות (בער כסף ומנות) ולריבוי העבירות (24 מקרים של תיווך בשוחד של נאשם 2 ולפחות 15 מקרים של קיחת שוחד של נאשם 1).

המואשימה הפנתה לחلكו של כל אחד מהנאים ביצוע העבירות ולזרמייניטות של נאשם 2 בקשר שבין הנאים שבלעדיה לא היו מתבצעות העבירות. בנוסף הפנתה להוראות החוק הקבועות כי דין של מתוור לשוחד כדינו של לוקח השוחד.

המואשימה הפנתה להתרומות שירות המבחן מהנאים, לרבות בגין לדפוסים המרמותיים ואופן לקיחת האחירות של נאשם 1, ולמידת הסיכון הבינוני להישנות עבירות בעניינה של נאשם 2.

המואשימה עטרה לדחות את המלצה שירות המבחן בעניינם של הנאים תוך שהפנתה למעמד הבכורה שיש להעניק לשיקולי הרעתה הרבים בעבירות השוחד ולהעדפתם על-פני שיקולי השיקום. המואשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

.9 **ב"כ נאשם 1** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-11 חודשים מאסר בפועל. ב"כ נאשם 1 עתר לאמץ המלצה שירות המבחן ולהטיל על נאשם 1 עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד העונשים הנלוויים המוסכמים, תוך שציין כי הקנס המוסכם כבר שולם.

ב"כ נאשם 1 טען כי נסיבות ביצוע העבירות בענייננו מצדיקות חריגה מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות שוחד. בעניין זה הפנה לתקופה הקצרה שבמהלכה נ עברו העבירות (4 חודשים), לעובדה שנאשם 1 לא קיבל שוחד באופן ישיר מדורשי העבודה, אך שלא קיבל מחת בדמות כסף כי אם מנתנות דוגמת בושם או בקבוק אלכוהול, וכן שהעבירות נ עברו בתקופה הקורונה בה מילא מרבית דורשי העבודה לא נדרשו להגיע פיזית ללשכת התעסוקה.

ב"כ נאשם 1 טען כי ניתן ללמידה מידת החומרה המוגבלת בתיק זה גם מהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים במסגרתו המואשימה הגבילה באופן חריג את טיעוניה לרף עליון של 11 חודשים מאסר.

ב"כ נאשם 1 ביקש לחתן משקל לגילו המבוגר של נאשם 1; לשך הזמן בו עבד בשירות הציבורי (קרוב ל-30 שנה); להערכה, להמלצות ולתשבחות שזכה בעבודתו; לעובדה כי הוא פוטר ממקום עבודתו לאחר שנים רבות של שירות ציבורי בעקבות האירוע; למאפייני האישיות שלו כפי שעלו בתסוקיר שירות המבחן; לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי; לנسبות חייו האישיות והמשפחתיות שפורטו בתסוקיר שירות המבחן; למצבו הרפואי של נאשם, לרבות לכך שעבר אירוע לבבי וצונתר בעקבות מעצרו ולמצבה הרפואי והנפשי של אשתו.

ב"כ נאשם 1 צرف מסמכים רפואיים של נאשם 1 ושל אשתו (נ/א) ותעודות הערכה של נאשם 1 (נ/ב) והפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוני.

10. **ב"כ נאשמת 2** טען אף הוא כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מסר לריצוי בעבודות שירות-111 חודשי מסר. ב"כ נאשמת 2 עתר לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולהטיל על נאשמת 2 עונש מסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלוויים.

ב"כ נאשמת 2 ערך הבדיקה בין הפסיכה שהגישה המאשימה למקורה דין ביחס לחומרת נסיבות ביצוע העבירות.

ב"כ נאשמת 2 טען כי העבירות במקורה זהה לא התאפיינו בתחכום; כי הנאשמים הם חברים וכי העבירות החלו כאקט של סיווע חברי שהתרחש למעגל יתור ולא מתוך בצע כסף; כי חלק מהמקקרים לא התקבלה תמורה; כי נאשם 1 לא שימש בתפקיד בכיר במיעוד אלא כפקיד השמה; כי מדובר בסכומי שוחד קטנים של מאות שקלים; כי הנזק שנגרם מביצוע העבירות תוך באמצעות תשלום הקנס; כי הנזק שנגרם לקופה הציבורית מלכתחילה לא היה גבוה שכן מדובר בדמי אבטלה שmagnum叱וק לדורשי העבודה בהיותם מובטלים, וכי אין ערכובה לכך שבהכרח הם היו מתקבלים למקומות העבודה אליהם הופנו; וכן שהאירוע התרחש בתקופת הקורונה.

ב"כ נאשמת 2 טען לפגיעה בשוויון אל מול דורשי העבודה- נתונים השוחד, אשר בחילוף שנתיים טרם הוגשנו כנדגם כתבי אישום. (ב"כ המאשימה עדכן כי הוחלט שלא להגיש כנגד אלה כתב אישום בעבירות מתן שוחד כי אם בעבירה של קבלת דבר במרימה, כי אינו ידוע מודיע טרם הוגש כתבי האישום אם כי העלה סברה שייתכן והדבר קשור בכך שמדובר בעשרות כתבי אישום).

ב"כ נאשמת 2 הפנה להודאת נאשמת 2, ללקיחת האחריות, לשיתוף הפעולה שלה בחקירה, לתקופת מעצרה ולתקופה בה הייתה בתנאים מגבלים, לצער ולחרטה שהבעיה, לפגיעה העולוה להיגרם לה במידה ויטל עליה עונש מאחריו סורג ובריח, ולהמלצת שירות המבחן שלא להטיל עליה עונש שכזה. כן הפנה למסמכים רפואיים על אודות מצבה הנפשי כמו אשר סובלת מחרדנות, דיכאון וקלסטרופוביה ומוטופלאטי אצל פסיכיאטר כתוצאה משירותה הצבאי של בתה (נ/ג). ביחס למצבה הנפשי הפנה גם למכותב הבחול שהפנה לkidnapping אסירים בעת מעצרה (נ/ד).

ב"כ נאשמת 2 צרף פסיקה לתמיכה בטיעוני.

11. **נאשם 1** אמר את דברו. נאשם 1 הביע צער על מעשיו. נאשם 1 מסר כי שנה לאחר עלייתו ארצה התנדב

לשרות צבאי כדי להיות בצה"ל ולהיות ישראלי וצ"ן כי שירות במילואים 15 שנים. נאשם 1 הוסיף כי אינו משלם בעבירות שuber, כי הוא חשש שיטול עליו מסר מארורי סORG וברית, כי חש בושה בפני משפחתו וחבריו לעמדם כנאים, כי הוא מצטער על כך שمعد, כי הוא גרם נזק למשפחה, כי הוא פוטר בצדκ אחראי 30 שנה בעקבות האירוע מעבודתו, כי בעקבות המעצר קיבל אירוע לב. נאשם 1 הוסיף כי אינו רוצה שירחמו עליו וכי כאיש ציבור הוא יתרום יותר למדינה בבצעו עבודות שירות מאשר במסר מארורי סORG וברית.

.**נאשםת 2** אמרה את דברה. נאשםת 2 מסרה כי היא נשואה, כי יש לה בת קטנה שנמצאת בצבא ובת הגדולה שהיא רופאה, כי אמא שלה נמצאת בהוסטל וכי האבות של הבנות שלה נמצאים ברוסיה הגם שיש לה בן זוג (בעל).

נאשםת 2 מסרה כי היא מתנצלת, כי היא פוחדת לאבד את העבודה שלה בבית המrankחת, כי היא מתבוננת להסתכל לילדיה בעיניים, כי הבית הקטנה שלה חובשת בצה"ל ואין מי שפוגש אותה בבית וכי היא מבקשת מבית המשפט לא להפריד אותה משפחתה וכי היא לא תשרוד בבית הסופה.

דין והכרעה

.**13** הצדדים בעניינו הציגו הסדר מסווג "סדר טווח" במסגרת המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 11 חודשים מאסר ואילו ב"כ הנאשמים טענו באופן חופשי, ועתרו לעונש של מסר לריצוי בעבודות שירות. הצדדים התיחסו למתחם העונש ההולם לשיטתם במסגרת טיעוניהם.

בפסקת בית המשפט העליון קיימות גישות שונות ביחס לשאלת האם במסגרת הסדר שכזה פטור בית המשפט מחובטו לקבוע מתחם עונש הולם. מחד, קיימת גישה לפיה קביעת מתחם עונש הולם על-ידי בית המשפט היא אמירה נורמטטיבית של בית המשפט אשר צריכה להיאמר ללא קשר להסדר שבין הצדדים. מאידך, קיימת גישה לפיה בנסיבות דומות, של הסדרים "סגורים" או "סדרי טווח", אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. לעניין הגישות השונות ראו למשל ע"פ 8109/15 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (פרסום בבלו, 09.06.2016), פסקה 8.

לצד אלה, קיימת גם גישת ביןים לפיה במקרה שכזה אין צורך בהרחבה ובפירוט של מתחם העונש ההולם. צורך שכזה יכול ליקום בעיקר עת מצוי בית המשפט להטיל עונש שנמצא מחוץ לטווח המוסכם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 6943/16 **גנדי גליקין נ' מדינת ישראל** (פרסום בבלו, 28.01.2018), פסקה 3.

סבירוני כי נוכחות אופיו של ההסדר והעובדת שהעונש אותו מצאתי להטיל על הנאים נמצא בתחום טווח הטיעון המוסכם של הצדדים, אין הכרח לשרטט במדדוק את גבולות מתחם העונש ההולם בעניינו, אם כי מצוי אני לציין שלטעמי מסר לריצוי בעבודות שירות לא יכול להיכנס בגדריו של מתחם העונש ההולם (לא מבחינה אורק המסר כי אם מבחינת אופן ריצוי המסר).

אחר כל זאת, פטור בלי כלום אי אפשר, וכך להבין את מסקנתי בדבר העונש הרואי לנאים, מצאתי לעמדם גם על השיקולים שמבגים על דרך כלל את מתחם העונש ההולם.

14. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעניינו הם שמיירה על אמון הציבור ברשות הציבורית, התדמית של הרשות הציבורית ועובדיה, ההגנות השלטונית, טוהר המידות של עובדי הציבור יושרים והגנה על תקינות הפעולות של השירות הציבורי. במידה מסוימת מעשיהם של הנאים פגעו גם בקופה הציבורית, היינו בקנין המדינה ובשווין.

בע"פ 1224/07 **בלדב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.2.2010), פסקה 41 התייחס בית המשפט העליון לתקילת האיסור הפלילי בעבירות השוד:

"**האיסורים הפליליים על מתן שוחד ונטילתו נועדו להבטיח את תקינות התנהלותם של מוסדות השלטון והגוף הציבוריים.** תכליתם לבער את נגע השחיתות, ממנה נשקפת סכנה לחברה ולסדרי הממשלה. השחיתות במוסדות הציבור מערערת את אמון הציבור בזרועות השלטון ובמערכות הציבוריות, ופגעת ביציבות החברתית. החומרה המיוחדת המיוחסת לעבירות מתן ונטילה של שוחד משתקפת בעונש המרבי החמור שנקבע להן, וכן ברוחם ובגמישות המאפיינים את הגדרת העבירות".

ההומרה בעונש המרבי בעבירות השוד (תיקון 103 בחוק העונשין, התש"ע-2010) מ-7 שנות מאסר והעמדתו על 10 שנות מאסר מעידה על החומרה הרבה שרווחה מהחוק בעבירות השוד והמדד הגבוה בה היא מדורגת בעבירות השחיתות בשל הצורך להגן על טוהר המידות ועל פעולתו התקינה של המנהל הציבורי. רואו אמרו של מ' קרמנצ'ר "על הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 13), תש"מ-1980" משפטים יג 159, (תשמ"ג-תשמ"ד):

"**הערך החברתי המוגן באמצעות העבירות שעוניין שוחד לעובד ציבור הוא עצם פעולתו התקינה של המנהל הציבורי... חשיבות פעולתו של המנהל הציבורי היא גדולה, שכן בלעדיה לא יתכנו חיים חברתיים מסוימים, ולפיכך מגינים באמצעות עבירות השוד לא רק על תקינות פעולתו של המנהל הציבורי אלא גם על יוקרתו של המנהל הציבורי בעניין הציבור ועל האמון שהציבור רוחש לו כתנאים הכרחיים לפעולתו".**

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים על-ידי הנאים בעניינו היא לא מבוטלת.

הנאים קשו ביניהם קשר במסגרתו תיווכה נאשנת 2 תמורה שלמוני בין דריש עבודה לנאם 1 המשמש כפקיד השמה ויעוץ בלשכת התעסוקה ושהייתו לו גישה למערכת הממוחשבת בלשכת התעסוקה זאת על מנת שזה יזון נתונים כזובים בדבר התיאצבות דריש העבודה אצל הפקיד המתפל מבלי שלאו יתיצבו בפניו בפועל ונתונים כזובים בדבר אי התאמה של דריש עבודה מסוים למקצוע פוטנציאלי. מידת הפגיעה נגזרת גם מכך שאין מדובר בכשל נקיומי אלא בעבריונות שיטתית במסגרתה קיבל נאם 1 לפחות ב-15 מקרים מתנות ונאשנת 2 ב-24 מקרים כסף ומתקנות. לריבוי מקרים השוד בעניינו פן ייחודי הקשור לא רק במספר הפעמים בהם ל乾坤 נאם 1 שוחד ונאשנת 2 תועכה בשוד, כי אם גם בריבוי האנשים מהם ל乾坤 ותווכו הנאים השוד, מה שכשלעצמם משליך על מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

לצד זאת, מידת הפגיעה בערכים מושפעת גם מכך שאין מדובר בסכומי שוחד גבוהים או במתנות שערן הכספי גבוהה

במיוחד, מכך שדורשי העבודה היו באופן עקרוני זכאים לדמי אבטלה ומכך שאין מדובר בנושא משרה בכיר במיוחד שהשחיר את תדמית השירות הציבורי דוגמת שר בכיר או ראש עיר וכיו"ב.

16. לעניין הנسبות הקשורות בбиוזט העבירות מצאתי לtegauga שגנרגמה לאמון הציבור ברשותו הציבור ובעובדיה, בתדמית השירות הציבורי, במנהל התקין, בשווין (אל מול דורשי העבודה אחרים שנדרשו להתייצב בפני פקידי השמה ולהתייצב לראיונות עבודה אליהם הופנו כתנאי לקבלת דמי אבטלה); לנזק שנגרם לקופה הציבורית (מתן דמי אבטלה לדורשי העבודה שלא עמדו בתנאים המקדמים לשם כך (ראו למשל עבודות 5 לחلك הכללי ו-12 לכתב האישום); לתכנון שקדם לביצוע העבירות (תכנון תכנית משותפת ומפורשת, לרבות חלוקת תפקידים כאמור בעבודות 9-5 לכתב האישום); לפעולות האקטיביות של כל אחד מהנאשמים לשם הגשמה התכנית העברינית (הזנת נתונים כזובים במערכת הממוחשבת על-ידי נאשם 1 כאמור בעבודות 9-8 לכתב האישום ופנית נאשמת 2 לדורשי העבודה, הנחייתם והעברת צילומי הפתקים ב"ויאטסאפ" לנאשם 2 לכתב האישום בעובדה 10 לכתב האישום); למשכה של העשייה העברינית כאשר בכל שלב יכול הנאשמים להתעשת ולוузור ביוזמתם את המשכה; לריבוי העבודות ולעבודה שאין מדובר במעידה חד פעמי (אמור בעובדה 14 לכתב האישום); לריבוי האנשים מהם ל夸חו ותווכו שוד (אמור בעובדה 14 לכתב האישום); לumedם המוחלש של דורשי העבודה ודמי אבטלה וניצול הנאשמים מעמד זה כדי לזכות בטבות הנאה, לניצול תפקידו של נאשם 1 ולנגישותו למערכת הממוחשבת ולמניע שעמד בסיסי העבודות (בצע כסף וטבות הנאה).

מצאתי לtegauga גם לtegauga של הנאשם בתכלית עבודתו כפקיד השמה וייעוץ בלשכת התעסוקה, היינו לנשות ולאטור לדורשי העבודה מקומות העבודה, ואף לtegauga שהסביר לעבודת חבריו לעבודה שכבר הפני הפניים לעבודה עת סימן במערכת הממוחשבת כי הפניים אינם מתאימים לעבודות אליהן הופנו (עובדת 10 בכתב האישום).

מצאתי לtegauga גם לתקופה, לעיתוי, בה עברו הנאשמים את העבודות- בפתחו של משבר הקורונה על זיקתו של משבר זה למיגל דורשי העבודה ודמי אבטלה והנטל על הקופה הציבורית כנגזר מכך.

באשר להיקף המתת אבהיר, כי אין להקל ראש בקבלת שוד בדמות "מתנות בלבד" כנטען על-ידי ב"כ הנאשמים. לא זו בלבד שבהתאם לסעיף 293(1) לחוק העונשין אין נפקא מינה בשוד אם מדובר בכיסף או בטובת הנאה אחרת, אלא ראוי לשאול מי זה המקבל פעם אחר פעם, לפחות חמיש פעמים, מתנות שונות, שככל אחת מהן בשווי של מאות שקלים? ובעניין טענת ב"כ נאשם 1 לפיה לא קיבל מדורשי העבודה את המתנות במישרין אшиб כי בהתאם לסעיף 293(5) אין נפקא מינה בשוד אם זה ניתן מידי הנוטן או באמצעות אדם אחר או אם ניתן לידי הлокח או לידי אדם אחר בשביל הлокח או אם הננהמן מן השודד היה הлокח או אדם אחר.

ומי זו אשר מתווכת לשוד ביהיקף של عشرות אלפי שקלים, בין שירות אנשים שונים לעובד הציבור?

היהיקף העשייה העברינית של הנאשמים וחומרתן של העבודות שעברו, מקימים בסיס נאות גם כדי לדחות על-פניה טענת הפליה שהעלתה ב"כ נאשمت 2 בגין דורשי העבודה (שכל אחד מהם היה חדש, סביר להניח, במקרה אחד), וזאת בהתעלם מכך שלא הוצאה תשתיית ראייתית לבחינת הטענה (למשל טיב הריאות שנאנסו ודיווחן כנגד כל אחד מדורשי העבודה), ובהתעלם מכך שהנאשמים בחרו להגיא להסדר טיעון עם המאשימה.

מайдך, נתתי משקל לכך שסכום השודד שקיבלה נאשמת 2 אכן לא היה גבוהים במיוחד ושהם 1 קיבלו מתנות שערוך הכספי אף הוא לא היה גבוה במיוחד; אך שמדובר בדורשי העבודה שהיו זכאים באופן עקרוני לדמי אבטלה וכן אין ערובה לכך שדורשי העבודה שהופנו למעסיק פוטנציאלי בהכרח היו מתקבלים לעובדה, ומכאן שספק אם הפגיעה בקופה הציבורית הייתה משמעותית; וכך שנאשם 1 לא נשא במשרה בכירה במיוחד על מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הקשורים בכך (בקשר זה ראו למשל ע"פ 5822/08 **טריטל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 12.3.2009], פסקה 35 לפסק דין של השופט י' דנציגר] (להלן: "ענין טרייטל").

17. באופן טבעי, הענישה הנוהגת היא תלויות נסיבות ה"עשה" וה"מעשה", ואולם כחוט השני עוברת המגמה של השתת ענישה מחמירה בעבירות השודד אשר נפותות חמורות מבין עבירות השחיתות. בית המשפט העליון שבקבוע כי מדיניות הענישה בעבירות השודד יש להעניק לשיקול הרטעה מעמד בכורה תוך העדפתו על-פני שיקולים אחרים וכי זו ככל תהיה של מאסר בפועל האחורי סורגי ובריח. לענין זה ראו ע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר-זיו** (פורסם בנבו, 23.2.2017) (להלן: "ענין בר-זיו"); ע"פ 2216/21 **עשור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.12.2021), פסקה 17 (להלן: "ענין עשור").

להלן יוצגו מקרים דומים של עבירות שודד וUBEIROT נלוות בהם עובדי הציבור שימשו בתפקיד דומה לזה ששימש נאשם 1 בלשכת התעסוקה:

ע"פ (מחוזי-חי) 419/05 **מדינת ישראל נ' שמש** (פורסם בנבו, 27.10.2005) בו דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המאשימה על קולת העונש ואת ערעורו של הנאשם שהורשע ב-10 עבירות של לקיחת שודד על חומרת העונש והותיר על כנו עונש של 12 חודשים מאסר. במקרה זה קשר הנאשם, ששימש כפקיד השמה בלשכת התעסוקה, קשר עם אחר במסגרת תיווך לו האخر במשך תקופה ארוכה של מספר שנים דורשי עבודה מהם לך שודד בסכומים שבין 1500 ל-2000 ל' מכל דורש עבודה וזאת כדי שלא ישבעם לעבודה בתקופה בה הם מקבלים דמי אבטלה. ערעורו של הנאשם נסוב סביר הטענה של השינוי בהגשת כתב האישום אף בבית המשפט קבע כי משקלה של נסיבה זו נלקח בחשבון במסגרת גזר הדין וכי אלמלא נסיבה זו עונשו של הנאשם היה חמור יותר.

המתווך באותה פרשהណון ל-8 חודשים מאסר בפועל;

ע"פ (מחוזי - ב"ש) 10-08-54369 **אוחזון נ' מדינת ישראל** (פורסם באתר בית המשפט, 29.12.2010) בו קיבל בית המשפט המחוזי בbear שבע במקרה חמוץ יותר מעניינו את ערעורו של הנאשם שהורשע ב-34 אישומים בעבירות של מרמה והפרת אמון, לקיחת שודד, סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כזוב במסמכים תאגיד, מידע כזוב ושימוש במסמכים מזויף על חומרת העונש והעמיד את עונשו על 55 חודשים מאסר חלף 72 חודשים מהטייל עליו בית משפט השלום. במקרה זה פנה הנאשם, ששימש כפקיד רישום בשירות התעסוקה, למතוקים והציג להם, תמורה תשלום שודד, לרשות בכזוב במסמכים הלשכה התיעצבויות של

דורשי עבודה תמורת תשלום על מנת שדורשי העבודה יקבלו במרמה דמי אבטלה או הבטחת הכנסתה. המתווכים פנו לדורשי העבודה, ותמורה תשלום שהועבר בחילקו למתווכים ובחילקו למערער, ביצע המערער בדרכים שונות, כמפורט בכתב האישום, רישום כוזב במסמכי הלשכה, לפיו דורשי העבודה התייצבו בלשכה, כאשר בפועל לא התייצבו. בחלק מהמקרים, כאשר דורש העבודה לא עמד בתנאים לקבלת דמי אבטלה, זיף המערער מסמכים, באופן שיחה להראות כאלו דורש העבודה אכן לכר, והגיש את המסמכים לשם טיפול בקשה לקבלת דמי אבטלה. כתוצאה ממשעי המרמה, קיבל דורשי העבודה שלא כדין, קצבאות בסכום כולל של 423,580 ₪, והמערער קיבל שוד בסכום כולל של 46,400 ₪ והטבות נוספות.

המתווכים באונה פרשה נדונו ל-10 חודשים מאסר בפועל;

עפ"ג (מחוזי-ח' 14-02-8526 סטרובינסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.4.2014) בו דחה בית המשפט המחוזי את ערעורה של נאשנתה שהורישה ב-27 אישומים הפרושים ב-11 עבירות שוד, 20 עבירות של קשרת קשר לשע, 7 עבירות של קבלת דבר במרמה, 14 עבירות של סיוע בקבלת דבר במרמה, 19 עבירות של רישום כוזב במסמכים, 26 עבירות של הפרת אמוןינו ועבירה של הדחה בחקירה והותיר על כנו עונש מאסר של 36 חודשים מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה הנגדי של המאשימה על קולת העונש והטיל על הנאשנת לפצות את המוסד לביטוח לאומי בסכום של 216,647 ₪. גם במקרה זה הנאשנת שימשה כפקידת רישום בלשכת התעסוקה שמתוקף תפקידה היה לרשות התייצבות של מوطילים בלשכת התעסוקה באופן שיאפשר להם לעמוד בתנאי זכאות לקבלת קצבה. הנאשנת הייתה מקבלת תשלום מوطילים אשר ביקשו לזכות במרמה בקצבאות ובתמורה הסדרה את רישוםם בלשכת התעסוקה באופן אשר הקנה להם זכאות לקבלת הכספים (האישום האחרון בכתב האישום עסוק בעבירות מרמה בתחום אחר). מקרה זה חמור מה מקרה דן לא רק לנוכח ריבוי העבירות ומגוון העבירות בהן הורישה האשמת, אלא גם לנוכח נסיבות מיוחדות. כך למשל, במקרה זה העבירות בוצעו במשך שנים, ובאחד מעבירות המרמה בהן הורישה האשמת קיבלה היא במרמה סכום של 71,000 דולר.

לענין פסיקה בעבירות שוד ובעבירות דומות שנערכו על-ידי עובדי ציבור שלא החזיקו במשרה בכירה ביותר ראו למשל:

ענין עשור בו דין בית המשפט העליון בארבעה ערעורים של ארבע נאשנות שהורשו בעבירות של קבלת שוד והפרת אמוןibus במסגרת תפkidן בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, ואשר ערעורו על חומרת העונש שהוטל עליהם. בית המשפט העליון מצא לדחות את הערעורים של שלוש מערערות שהוטלו עליהם עונשי מאסר שונים (12, 15, 21 חודשים מאסר), **חרף נסיבות אישיות חריגות, לרבות מצב נפשי מורכב ולקבל את ערעורה של המערערת הרביעית בעיקר בשל נסיבות אישיות-משפחהיות יוצאות דופן**. בית המשפט העליון הדגיש כי:

"**בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות השוד והפרת אמוןibus. עבירות אלו חותרות תחת מוסדות השלטון, פוגעות במנהל התקין וכן באמון הציבור במערכות השלטונית...בהתאם, התווה בית משפט זה גישה עונשית מחמירת נגד מי שחתאו בשחיתות...באשר לעבירות השוד, בית משפט זה התייחס מספר רב של פעמים לכך**

שככל, ראוי להטיל על מי שהורשע בעבירות שחיתות עונשי מאסר בפועל";

ע"פ 5806/13 **מדינת ישראל נ' בן גיאת** (פורסם בנובו, 17.6.2014) בו קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהושת על נאשם שהורשע בשש עבירות של קבלת שוחד ובשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים והעמיד את עונשו על 20 חודשים מאסר חלף 12 חודשים מאסר. במקרה זה שימוש הנאשם כמנהל מחלקת גינון ו濟ום בעיריית תל אביב וניהל יחסיו שוחד בתמורה להעדפת קובלנים בהקצתה העבודה ופיקוח רופף יותר והימנעות מהטלת קנסות.

כאמור בסעיף 295 לחוק העונשין, דיןו של המתווך בשוחד זהה שלא לocket השוחד, ומכאן שקיימת זיקה ברורה לעונשה שהוזכרה לעיל גם לעניין עבירת התיווך בשוחד. לעניין עונשה נוגגת במרקורי תוען בשוחד ראו הפסיקה שהוזכרה לעיל וגם בסקרים הפסיקה של המאשימה שתוצג להלן, אך כבר עתה ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בע"פ 341/73 **מדינת ישראל נ' ויטה** (פורסם בנובו, 22.8.1973), שהגמ שנאמרו לפני קרוב ליבול שנים לא נסlichם:

"**הסכנה לדמותו של השירות הציבורי ולאפיה של החברה בישראל היא כה גדולה עד שאין להירתע מנקייה אמצעי עונייה קשים ומורגים היבט כלפי כל מי שעולה על דרך השוחד אם כנותן, אם כלוקח או מבקש, ואם כמתוונך...**" (דgesch לא במקור, י' ל').

עינתי בפסקה שצרכו הצדדים ואל חלקה ATIICHIS להלן. מטיבם הדברים צרף כל צד פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

ב"כ נאשם 1 צרף אסופה של פסיקה בעבירות שוחד הנעה בין מאסר ל-12 חודשים מאסר בפועל.

את ע"פ (מחוזי-תל אביב -יפו) 7354/09 **ד"ר יעקב ברוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 23.12.2009) בו קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של רופא מנהל מחלקת מיוון שקידם ב-3 מקרים שונים את הטיפול במטופל תמורה כסף (הgem שנקבע כי המנייע לא היה של בצע כסף) והעמידו על 6 חודשים מאסר לRICTO; בעבודות שירות חלף 15 חודשים מאסר שהטיל עליו בית המשפט קמא;

ת.פ. (מחוזי מרכז-לוד) 15-06-6308 **מדינת ישראל נ' זילכה** (פורסם בנובו, 15.12.2015) בו גזר בית המשפט על נאשם, אשר הורשע בביצוע שתי עבירות של לקיחת שוחד ועבירה של מרמה והפרת אמונים, עונש של 6 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות. במקרה זה שימוש הנאשם כראש תחום חקירות בביטוח לאומי בסניף רملיה ובשלושה מקרים העביר מידע או הנחיות לאנשים שהכיר ופנו אליו לסייע הקשור לעבודתו. בשני מקרים קיבל סכום מצטבר של 9,000 ₪. בית המשפט הדגיש כי במקרה זה הנאשם לא יזם את ביצוע העבירות וכן שאלמלא מצבו הרפואי החיריג של הנאשם ואשתו נכוון היה להטיל עונש של מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה היה עור בעין אחת, לkerja בלבד, סבל מפריצת דיסק והתקדרות במצבו הנפשי ובמקביל סعد את

אשתו הנקה (מתניית בכסא גלגולים);

ע"פ 3609/14 **מדינת ישראל נ' אלסין** (פורסם בנבו, 20.10.2014) בו קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוותה על נאשם שהורשע בעבירות של שוד, הפרת אמונים, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים והעמיד את עונשו על 9 חודשים מאסר בפועל חלף 6 חודשים לRICTSI בעבודות שירות שהוטלו עליו בבית המשפט המחויז בשל שיקולי שיקום. במקרה זה ניצל הנאשם במסגרת תפקידי אוכלוסייה מוחלשת של מהגרי עבודה ולקח מהם שוד;

ענין בר-זיו בו קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוותה על נאשם שהורשע בשלוש עבירות של קבלת שוד, הפרת אmons וקשרית קשור לפשע והעמיד את עונשו על 12 חודשים מאסר חלף 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. במקרה זה שימוש הנאשם כסוחר שנייה יחס שוד במסגרת קיביל סכום כולל של אלפי שקלים תמורת החדרת חפצים אסורים לאסירים.

ב"כ אשמת 2 צרכ אתה:

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 16-06-42703 **מדינת ישראל נ' גבאי ואח'** (פורסם בנבו, 4.7.2017) גזר בית המשפט המחויז על נאים שהורשעו בעבירות של מתן שוד ונאשם 3 הורשע בנוסף בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, עונש של 6 חודשים מאסר שחציו לרictsi בפועל וחציו לרictsi בעבודות שירות לנאשם 1, 6 חודשים מאסר לרictsi בעבודות שירות לנאשם 2 ו-4 חודשים אסר לרictsi בעבודות שירות לנאשם 3. יש לציין כי במקרה זה הגבילה המאשימה את טיעוניה לעונש בענינים של נאים 1 ו-2 ל-6 חודשים מאסר בפועל ולעונש של 4 חודשים מאסר בפועל בעניינו של נאשם 3. במקרה זה ביקש ואף נטל שוטר שהוא אחראי על מתן אישור משטרתי לבני עסקים שוד מהנאשמים שהם בעלי עסקים. ערעור שהגיש נאשם 1 על חומרת העונש בבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 17/17/6622 **גבאי נ' מדינת ישראל**). בשונה מענינו מדובר בעבירה שונה וקלה יותר של מתן שוד;

ת"פ (מחוזי-מרכז) 13-04-15314 **מדינת ישראל נ' חוסיין נשאת** (פורסם בנבו, 14.10.2013) בו גזר בית המשפט המחויז על נאשם שהורשע בעבירות של תיווך לשוד, עשיית מעשה שעלול להפיץ מחלת וspiracy ביצים שלא כדין עונש של 4 חודשים מאסר לרictsi בעבודות שירות. במקרה זה תיווך הנאשם לשוד בין רץ המודיעין במוועצת הלול לבין אחר על מנת שיאפשר לאחר להבריח ביצים. בשונה מענינו מדובר במקרה של הסדר טיעון במסגרתו הגבילה המאשימה את טיעוניה לעונש של 6 חודשים מאסר לרictsi בעבודות שירות. כן נמסר כי הנאשם במקרה זה נסחט על-ידי רץ המודיעין;

ת"פ (מחוזי-חיפה) 15-05-37590 **מדינת ישראל נ' אסיג** (פורסם בנבו, 20.10.2015) גזר בית המשפט המחויז על נאשם 1, שהורשע בעבירות של תיווך לשוד ומתן שוד לשוטר בתמורה לסגירת תיק משטרתי. וסידור אישורי כניסה לישראל לתושבי הרשות הפלשתינית, עונש של 6 חודשים מאסר לרictsi בעבודות שירות. במקרה זה הבהיר בית המשפט המחויז כי החלטת להקל בעונשו של הנאשם ממשום שהוא כמעט ולא הפיק רווח

אישי מביצוע הUber.

המואשימה צרפה את הפסיקה הבאה:

את ע"פ (**ענין טרייטל** בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע והותיר על כנו עונש של 18 חודשים מאסר. במקרה זה הנאשם שמשיכש כפקייד בחלוקת הגביה במס הכנסה המלאץ לנישומים לפנות ליעוץ מס לאדם אחר ממנו קיבל ב-6 מקרים שונים מחצית משכר הטרחה בגיןם נישומים).

את ע"פ (מחוז-חיפה) 14250-11-08 **מדינת ישראל נ' רונן ערבה** (פורסם ב公报, 5.2.2009) בו דחה בית המשפט המוחזק את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המואשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בעבירות של לקיחת שוחד ומרמה והפרת אמונים והעמיד את עונשו על 18 חודשים מאסר חלף 6 חודשים מאסר לריצו' בעבודות שירות. בקשה לרשوت ערעור נדחתה על-ידי בית המשפט העליון (רע"פ 1650/09 **רונן ערבה נ' מדינת ישראל**). במקרה זה הנאשם שמשיכש מדור סחר בחברת חשמל לקח שוחד במספר הזדמנויות מקבלנים שונים עבור אישור הזמן בנגדון לנוהלים;

את ת"פ 20-10-23287 (מחוז-ב"ש) **מדינת ישראל נ' ראייד אל פינייש** (פורסם ב公报, 28.2.2021) בו גזר מوطב זה על נאשם שהורשע בשתי עבירות של לקיחת שוחד ושלוש עבירות של בקשת שוחד, בגין כך שבמסגרת תפקידו פטר אנשים שלא כדי מחובבת בידוד אליה נדרשו בשל מגפת הקורונה עונש של 8 חודשים מאסר בפועל. יזכיר, כי נכון למועד גזרת הדין בתיק שבכורתת, ערעור שהוגש על-ידי הנאשם בבית המשפט העליון עודנו תלוי ועומד (ע"פ 835/22 **אל פינייש נ' מדינת ישראל**). ב"כ הצדדים התייחסו בטיעוניהם לגזר דין בעניין אל פינייש וטענו כל אחד מכוכנו הוא שגזר דין זה תומך בעמדתו העונשית. אינני סבור שכן שמוותב זה יפרש את פסק דין, אך די שaczin כי בעניין אל פינייש הוי היבטים של חומרה שלא קיימים בענייננו דוגמת הסיכון הבריאותי שנשקל לצייר מעשי של הנאשם שם על רקע תקופת החירות בה עבר העבירות, ומנגד בענייננו קיימים היבטים של חומרה שלא הוי קיימים בעניין אל פינייש דוגמת מעמדו ותפקידו של נאשם 1 כעובד רשות ציבורית קבוע וממושה, היקף המסתה שנלקח ושיטוף הפעולה עם אדם נוסף- נאשמה 2.

בעבירות תיווך בשוחד הפניה המואשימה ל:

ת"פ (מחוז-חיפה) 49454-12-17 **מדינת ישראל נ' מנאו ואח'** (פורסם ב公报, 21.5.2019) בו גזר בית המשפט המוחזק על נאים 1 ו-2 בעבירות של תוקף בשוחד ומתן שוחד עונש של 12 חודשים מאסר לנאשם 1 ו-10 חודשים מאסר לנאשם 2. במקרה זה מדובר בפרשה שכלה נאים רבים במסגרת שיחדו הנאים שוטר. ערעור שהגשו הנאים נדחה לאחר שאלה חזרו בהם מהערעורים בעקבות הערות בית המשפט (ע"פ 4586/19 **מנאו נ' מדינת ישראל**);

ע"פ 8489/11 **עבידו נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 19.4.2012) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תוקף לשוחד והותיר על כנו עונש של 11 חודשים מאסר. במקרה זה היה

הנאשם מעורב בפרשה במסגרת הועברו משאיות מהרשויות הפלשטייניות לישראל ללא בדיקה, מה שהוביל בין היתר לפגיעה בביטחון המדינה ובכלכלה.

.18 אף שנאשמת 2 הורשעה "אר" בעבירות של תיווך בשוד, ולא בעבירות של ליקוח שוד כמו נאשם 1 סבורני כי אכן יהיה להטיל על שניהם עונש זהה. סעיף 295(א) לחוק העונשין מושווה את חומרת המעשים של המתווך לשוד זהה שלוקח שוד: "**המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לתת שוד - דיןו כאילו היה זוקח שוד**". מעבר לאמור, סבורני כי בעניינו הנסיבה המחייבת של היהות נאשם 1 עובד ציבור" על החובות המוטלות עליו כתוצאה מכך "מתקזחת" עם קר שנאשמת 2 עברה עבירות רבות יותר, הייתה פעליה ביותר ביחס, תכנון והוצאה לפועל של העבירות וקיבלה מהת גдол יותר, בכיסף ובמתנות.

נראה כי לא בצדדים הגיעו להסדר עונשי זהה ביחס לשני הנאשמים, ולא בצדדים ב"כ הנאשמים עתרו למעשה לעונש זהה, על בסיס המלצה דומה של שירות המבחן.

.19 מצאתי למת משקל להודאת הנאשמים בהזדמנות הראשונה, לקבלת האחריות ולהרטה הינה שהביעו, לעובדה שהם נעדרי עבר פלילי וניהלו עד לאירוע אורה חיים נורטטיבי יצירני (כעולה גם ממכתבו השבח והמליצה שהוגשו בעניינו של נאשם 1), לפגיעה בחירותו אותה חוו עד עתה (בمعنى של ממש וב"מעצר בית"), לפגיעה הכלכלית והתדמיתית שנגרמה להם ובמיוחד לנאשם 1 שפוטר מעבודתו בחלו"פ עשרות שנים בשירות הציבורי, לנסיבותם האישיות - והמשפחות (לרבבות למצבם הרפואי-נפשי כעולה מהמסמכים שהוגשו [בעניינו של נאשם 1 בתחום הקרדיאולוגיה והפסיכיאטריה ובעניינה של נאשمت 2 בתחום הפסיכיאטריה] ולקיים שלהם ושל משפחותם בריצוי עונש מסר 책임ו סORG וברית).

נתתי משקל גם להתרשות שירות המבחן מהנאשמים, אם כי לא מצאתי לקבל את המלצותיו. לא התרשםתי כי במקרה זה יש למת משקל יתר לשיקול השיקום תוך העדפתו על שיקולי הגםול וההרתעה הנדרשים בעבירות אלו.

לעניין המשקל המוגבל של שיקולי שיקום אל מול שיקולי ענישה אחרים בעבירות השוד ראו למשל ענין בר זיו, פסקה 21:

"**הלכה פטוקה היא כי בענישה בגין עבירות שוד, יש להעניק מעמד בכורה לאינטראס הציבורי על פני שיקולים אחרים, ואין לחרוג מדיניות הענישה הכוללת מסר 책임ו סORG וברית, לרבות משיקולי שיקום... זאת, בין היתר, מאחר שכמו המשיב בעניינו, רוב המעורבים בעבירות שוד ובdebts שיקום... זאת, בין היתר, מאחר שגם הם המשיב בעניינו, רוב המעורבים נורטטיביים וחסרי עבר פלילי שאינם עברייןם "טעוני שיקום", והסבירו שיחזרו לבצע עבירות בכלל, ועבירות מסווג שבಗינו הורשעו בפרט - נושא מילא. לכן, בעבירות כ אלה יש ליתן כאמור משקל מכריע לשיקול של הרתעת הרכבים, בבחינת "למען יראו ויראו" (דgesch לא במקרה, לי").**

באשר לדחית המלצה שירות המבחן אצין כי עם כל חשבותה של המלצה, זו נותרת בגדר המלצה בלבד, שבית המשפט אינו מחייב לקבללה. להבדיל משירות המבחן אשר מתמקד בשאלת שיקומו של הנאשם, בית המשפט אמון על בוחנות אינטראיסים נוספים ורוחבים דוגמת גמול והרטעה. זאת, בפרט בעבירות חמורות דוגמת העבירות אותן עברו הנאים.

מתן משקל בכורה לשיקולי הענישה ה"ציבוריים" על-פני השיקולים ה"פרטיים" לא מאפשר קביעה לפיה הנאים ישאו את מאסרם בעבודות שירות כפי שעתרו בא-hocum. לעניין זה ראו למשל ע"פ 6564/04 **סטואה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.10.2014):

"שיעור המשקל המרכזי בעונשתן של עבירות מסווג זה הוא הרתעתם של עובדי ציבור אחרים מפני ביצוע עבירות דומות, ושיקול זה אכן מחייב, כפי שכבר צוין, להעניש על ביצוען של עבירות מסווג זה בעונש מאסר שיש עמו כליאה בפועל";

ובע"פ 3609/14 **מדינת ישראל נ' עדי אלסין** (פורסם בנובו, 20.10.2014), פסקה א' לפסק דין של השופט רובינשטיין:

"ייאמר בקול צלול, עבירת השוד-המטילה רקב מצחין בשירות הציבורי ומדרדרת אותו למדרגת עולם שלישי שמדינת ישראל אסור לה ליפול אליה - צריכה להיענש במאסר מאחרוי סורג ובריח";

ובענין בר-זיו פסקה 21:

"הלהקה פסוקה היא כי בענישה בגין עבירות שוד, יש להעניק מעמד בכורה לאינטרס הציבורי על פני שיקולים אחרים, ואין להריג ממדיניות הענישה המכלהת הכללת מאסר מאחרוי סורג ובריח, לרבות משיקולי שייקום".

לסיכום אומר זאת. חומרתן של עבירות השוד (הלקחה והתווך), ריבוי העבירות ומגמת הענישה המכלהת בעבירות אלו מחייבים ענישה של מאסר בבית האסורים. מן הצד השני, הודהת הנאים במינוים להם בשלב מוקדם מאוד (ב דין הראשון), אופי המתת והיקפו, נסיבותיהם האישיות לרבות מצבם הרפואי-נפשי, לצד הסכמתם המוקדמת לשאת בכנס ממשי, הובילו למסקנה לפיה אין למצות עימם את מלא חומרת הדין. אל מלא אלה, עונשם של הנאים היה חמור יותר.

מודע אני לכך כי את תקופת המאסר שכוכונתי להטיל על הנאים ניתן לשאת בעבודות שירות, ומודיע אני לכך שיש מי שייחסבו את יתרת המאסר שהוא על הנאים לשאת בניכוי ימי המעצר ובנכוכי "שליש" עתידי שallow יזכה בו, ושאלנו האם לא עדיף לתרום לחברה בעבודות שירות לתקופה ממושכת יותר. ולאחר מכן, כפי שכבר הבחרתי מעלה, כי לטעמי עונש מאסר לרכיבי בעבודות שירות לא יהלום את חומרת מעשייהם של הנאים.

זהוי ככל נקודת המוצא בעבירות שאוthon עברו הנאשמים, ובענינם זהוי גם נקודת הסיום.

21

לאור כל האמור אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשים מאסר בפועל בגיןemi ימי המעצר.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו הנאשמים ממאסרם, שלא לעבור עבירת פשע בגיןוד לסתמן ה' לפרק ט' לחוק העונשין.
- ג. קנס בסך 15,000 ל"נ או 10 חודשים מאסר תמורה. ככל שהकנס לא שולם עד עתה, על הנאשם שלא שילם לעשות כן בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, במעמד הצדדים.

עמוד 20

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il